

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaromíra Klepše a soudců JUDr. Ing. Viery Horčicové a JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila v právní věci

žalobce: **Občané Prahy 1, z.s.**, IČO 06479634
sídlem Vojtěšská 211/6, 110 00 Praha 1
zastoupený advokátem JUDr. Františkem Scholzem
sídlem Na Příkopě 583/15, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému: **Úřad městské části Praha 1**
sídlem Vodičkova 681/18, 115 68 Praha 1
zastoupený advokátkou JUDr. Pavlínou Uhlířovou, Ph. D.
sídlem Vodičkova 791/41, Praha 1

za účasti: 1) **PAN EU Kotva Prague a.s.**, IČO 28195841
sídlem Václavské náměstí 772/2, 110 00 Praha 1
zastoupená advokátkou Mgr. Lucií Zanáškovou
sídlem Na Příkopě 854/14, 110 00 Praha 1
2) **CETIN a.s.**, IČO 04084063
sídlem Českomoravská 2510/19, 190 00 Praha 9
3) **Quantcom, a.s.**, IČO 28175492
sídlem Křížíkova 36a/237, 186 00 Praha 8
zastoupená advokátkou Mgr. Andreou Stachovou
sídlem Valentinská 92/3, 110 00 Praha 1

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 5. 2024, č. j. UMCP1 115452/2024

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.
- IV. Osoby zúčastněné na řízení **nemají právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět sporu

1. Žalobce se domáhá zrušení rozhodnutí Úřadu městské části Praha 1 ze dne 30. 5. 2024, č. j. UMCP1 115452/2024, sp. zn. S UMCP1/036872/2024/VÝS-Hm-1/656 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), kterým bylo podle § 94p odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, v platném a účinném znění (dále jen „*stavební zákon*“), vydáno společné povolení a schválen stavební záměr s označením „*Konverze obchodního domu Kotva Praha 1, Staré město č.p. 656, náměstí Republiky 8 (Nemovitá kulturní památka R.č.Ú.s. 106370) na pozemcích st. p. 680, parc. č. 683/1, 683/2, 683/3, 683/5, 683/6, 683/7, 690/2, 690/3, 690/4, 1018/1, 1018/2, 1018/3, 1018/4, 1018/6, 1018/7, 1018/9, 1059, 1069, 1071 v katastrálním území Staré Město*“ (dále jen „*stavba*“ nebo „*záměr*“).

II. Žaloba

2. Žalobce v podané žalobě po stručné rekapitulaci průběhu správního řízení nejdříve uvedl, že svou žalobní legitimaci odvozuje ze skutečnosti, že je tzv. „ekologickým spolkem“ a v souladu s nálezem Ústavního soudu ze dne 26. 1. 2021, sp. zn. Pl. ÚS 22/17, je ve věci aktivně legitimován dle § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném a účinném znění (dále jen „*s. ř. s*“).
3. Nezákonnost napadeného rozhodnutí poté spatřuje ve skutečnosti, že při realizaci stavby má docházet k sanaci azbestového odpadu, který je vysoce nebezpečným odpadem, který může při neodborné sanaci kontaminovat ovzduší a tím ohrozit veřejné zdraví jak pracovníků, tak i lidí, kteří se budou v okolí místa stavby nacházet, především pak občany Městské části Praha 1. Dle inspekční zprávy se vyskytuje především v azbestocementových deskách v obvodovém plášti, přírubovém těsnění, ocelových tlakových potrubích, asfaltových pásech střešních plášťů a deskových izolačních materiálech na opláštění technologie a rozvodů VZT. Ve vztahu k odstraňování azbestového odpadu uplatnily dotčené orgány tři závazná stanoviska (odbor ochrany prostředí Magistrátu hl. m. Prahy, č.j. MHMP 2202869/2022, odbor péče o veřejný prostor, oddělení životního prostředí, č.j. ÚMČ P1/421475/22/OŽP/ŘÍ, Hygienická stanice hlavního města Prahy, č.j. HSHMP 63003/2022), ze kterých je patrné, že během realizace stavby se má manipulovat s materiály obsahujícími azbest, které mohou být vysoce nebezpečné. Žalobce následně poukázal na škodlivost azbestu i s odkazy na materiál Státního zdravotního ústavu, Evropské komise i Rámcového dokumentu obecných zásad sanace azbestu pro OD Kotva.
4. Podle žalobce z rozhodnutí nevyplývá, že by stavebník prokázal splnění požadavků a podmínek daných závaznými stanovisky. Stavebník neuvedl, jaká renomovaná společnost

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

bude provádět manipulaci s azbestovým odpadem, ani nepředložil podrobný technologický postup odstraňování azbestu, který by mohl být podroben kontrole z hlediska toho, zda bude dostatečně zajištěno, aby azbestová vlákna nebyla rozvířována do okolního prostředí. Dokumenty uvedené v rozhodnutí ve vztahu k azbestovým vláknům nelze pokládat za dostatečný důkaz toho, že práce s azbestem budou prováděny tak, aby nedocházelo k úniku nebezpečných vláken do okolního ovzduší. Žalobce si je vědom skutečnosti, že stavebník musí práce s azbestem ohlásit, toto ohlášení však nepodléhá předběžné kontrole a zákon ani nestanoví, že by se k němu orgán ochrany veřejného zdraví mohl vyjádřit, navrhopvat úpravy či technologický postup shledat jako nedostatečný. Tím spíše nelze případnou opravu technologického postupu vynucovat a případná pochybení lze napravit až následně, když již dojde k porušení zákona. V takovém případě už však došlo k poškození zákonem chráněného zájmu a nevratnému poškození životního prostředí a ohrožení zdraví, což je nedostatečné. Stavební úřad tak měl za účelem zjištění souladu záměru se závaznými stanovisky požadovat předložení podrobného technologického postupu, jehož součástí mělo být ubezpečení, že před zahájením prací spojených s odstraňováním azbestu bude proveden test funkčnosti vybraného postupu. Současně měl požadovat, aby stavebník průběžně prováděl monitoring a kontrolní měření koncentrace azbestových vláken v ovzduší akreditovanou zkušební laboratoří. Z tohoto důvodu je zásadní, aby všechny dotčené orgány i stavební úřad měly již při povolovacím řízení k dispozici všechny relevantní dokumenty. Součástí žádosti tak měl být podrobný technologický postup pro sanaci azbestu zpracovaný renomovanou společností, která se specializuje na odstraňování azbestu a má dostatečné reference pro provedení takto významného projektu. Stavební úřad měl požadovat prokázání toho, jaká firma bude práce provádět, včetně předložení oprávnění, souhlasů a dalších dokladů. Stavební úřad proto nezajistil splnění požadavků stanovených závaznými stanovisky dotčených orgánů, a vydal rozhodnutí v rozporu se zákonem, důsledkem čehož může dojít k ohrožení veřejného zdraví a životního prostředí.

5. Žalobce žalobu doplnil dne 19. 8. 2024. Uvedl, že z dokumentu Rámcový dokument obecných zásad odstraňování azbestu vyplývá pravděpodobnost, že azbest se nachází i v dalších částech stavby a jeho přesné zmapování doposud provedeno nebylo. Nelze tak připravit podrobný technický postup odstraňování azbestu. Stavební úřad by měl požadovat, aby součástí projektové dokumentace byla kompletní dokumentace o výskytu azbestu ve stavbě a aby se k ní mohly kvalifikovaně vyjádřit dotčené orgány i veřejnost. Inspekční zprávy i Obecné zásady pochází od stejného subjektu, společnosti Foster Bohemia s.r.o., bylo by proto vhodné, aby je ověřil další nezávislý subjekt.
6. Žalobce upozornil na skutečnost, že v České republice nejsou uzákoněna žádná závazná technická pravidla pro sanaci či dekontaminaci azbestu. Je proto nezbytné, aby přípravná dokumentace proběhla kvalifikovanou oponenturou a především aby součástí dokumentace byly podrobné technologické postupy a technická opatření, které budou používány v zájmu omezení expozice osob prachu azbestu. Pravomoci hygienické stanice jsou v tomto ohledu omezené a případné ukládání přestupků by bylo až v okamžiku, kdy by došlo k ohrožení zdraví.
7. Žalobce dále vyjadřuje pochybnosti nad tím, zda může inspekční orgán placený investorem provést nestrannou kontrolu, když je na investorovi do určité míry ekonomicky závislý. Není zároveň patrné, na základě jakých předpisů se společnost Foster Bohemia s.r.o. stala oprávněným akreditovaným inspekčním orgánem. Žalobce zpochybnil označení společnosti Foster Bohemia s.r.o. jako inspekčního orgánu typu A. Má se jednat o subjekt, který je zcela

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

nezávislý, avšak pokud je inspekční orgán objednaný ze strany investora, pak nemůže být považován za nezávislého, jelikož nebude hájit zájmy státu, ale investora. Řádnost postupů by proto měl ověřovat nezávislý subjekt. V souvislosti s předmětem akreditace žalobce podotýká, že autorizace spočívá ve všeobecných požadavcích na inspekční orgány, a není patrné, jakým způsobem a na základě jakých norem dochází ke kontrole správnosti postupů. Dále žalobce poukázal na skutečnost, že předmětem autorizace společnosti je vlastní inspekční postup a není patrné, jakým způsobem a na základě jakých norem ke kontrole odborné správnosti postupů dochází. To vyplývá především z toho, že zde objektivně konkrétní legislativa pro sanaci azbestu chybí. Z výpisu autorizovaných subjektů Českého institutu pro autorizaci, vyplývá, že předmětem autorizace Foster Bohemia s.r.o. je vlastní inspekční postup stanovený přímo společností Foster Bohemia. To je patrné z přílohy osvědčení o akreditaci č.: 247/2022.3 Nejedná se tedy o postup unifikovaný, ale vytvořený přímo zpracovatelem, přičemž jiní autorizovaní inspektoři mohou zřejmě mít zpracované postupy odlišně. Je proto zcela na místě požadavek žalobce, aby již v řízení podle stavebního zákona bylo předloženo zcela kompletní zmapování azbestu ve stavbě a konkrétní technologický postup odstraňování azbestu za účelem veřejné kontroly a případného přezkoumání ze strany nezávislých subjektů.

8. K obsahu technologického postupu žalobce uvedl, že v usnesení o zamítnutí návrhu na přiznání odkladného účinku mu bylo vytýkáno neprokázání vážného ohrožení práv. Tak tomu však bylo proto, že v obsahu správního spisu není žádný konkrétní podklad, který by přiblížil, jakým způsobem a v jakých termínech bude k sanaci azbestu na této konkrétní stavbě docházet. V případě staveb s významným kulturním a společenským přesahem je přitom na místě přistupovat k problematice ochrany životního prostředí a zdraví podle zásad předběžné opatrnosti, jelikož z dřívějších zkušeností je patrné, že k odstraňování azbestových odpadů nedochází vždy důsledně.
9. Pro účely společného řízení proto měl být předložen technologický postup či plán likvidace azbestu, jehož součástí mělo být detailní označení částí stavby s přítomným azbestem, kategorizace azbestového materiálu a určení jeho množství, konkrétní zakreslení jednotlivých kontrolovaných pásem s návrhem výkonu odsávacích zařízení s vestavěnými HEPA filtry H13, spolu se systémem kontroly podtlaku a jeho případným záznamem, podrobný systém vstupu a výstupu do kontrolního prostředí pro pracovníky, případně stavební materiál, náradí a systém výstupu odpadu z kontrolního prostředí, stanovení postupu posanačního měření v každém jednotlivém kontrolovaném pásmu, se zakreslenými měřicími body a popis postupu v případě, že bude výsledek nad limitem 1.000 vláken/m³, a závazek postupu výpočtu a způsobu provedení posanačních měření v souladu s normou ČSN EN ISO 16000-7 - Vnitřní ovzduší - Část 7: Postup odběru vzorku při stanovení koncentrace azbestových vláken v ovzduší.
10. Součástí žádosti o společné povolení měla přinejmenším být alespoň obecná kritéria, na základě kterých bude stavebník konkrétního dodavatele vybírat, popř. seznam potenciálních dodavatelů, které hodlá oslovit. Zároveň není patrné, jaká kritéria má dle závazného stanoviska splňovat renomovaná firma. Pro účely právní jistoty mělo být stanoveno alespoň obecně, jaký subjekt je považován za renomovaného, jaký nikoli. Stavebník proto neprokázal, že splňuje požadavky a podmínky stanovené v závazných stanoviscích.
11. Závěrem žalobce poukázal na směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/2668, která novelizuje směrnici č. 2009/148/ES ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně zaměstnanců před riziky spojenými s expozicí azbestu při práci. Žalobce si je vědom, že směrnice prozatím Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

nemá účinky do právního řádu ČR, tato novela však přinejmenším poukazuje na evropský standard a trend zvyšující se ochrany před expozicí azbestem, především rec. 3, čl. 6 písm. b) a čl. 15 směrnice. Z toho žalobce usuzuje, že ochrana lidí před expozicí azbestových vláken je důležitým tématem, na které by se nemělo rezignovat.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

12. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 23. 8. 2024 uvedl, že žaloba je dle § 68 písm. a) s. ř. s. nepřijatelná, neboť žalobce nevyčerpal řádné opravné prostředky. Proti napadenému rozhodnutí bylo přípustné odvolání, a rozhodnutí bylo doručeno zveřejněním na úřední desce. Žalobce měl oznámit svou účast v řízení a současně měl právo podat odvolání. Nechal však lhůtu marně uplynout, svého práva tak nevyužil a řádně nevyčerpal opravné prostředky.
13. Žaloba zároveň není důvodná. Těžko lze v rozhodnutí prokazovat splnění povinností při provádění prací, které budou prováděny až poté, co rozhodnutí nabude právní moci. Stavebníkovi byly napadeným rozhodnutím stanoveny podmínky respektující požadavky dotčených orgánů a obecně závazných předpisů upravujících ochranu životního prostředí, přičemž plnění těchto podmínek a jejich kontrola budou probíhat až v průběhu realizace záměru, a to jednak osobami, jimž zákon ukládá povinnosti při přípravě, provádění a odstraňování staveb, a jednak orgány státní správy při sankcionování neplnění těchto povinností. Další konkrétní podmínky budou stavebníkovi uloženy v řízení před hygienickou stanicí, která bude při realizaci záměru dohlížet na jejich splnění.
14. K námitce absence detailního postupu při odstraňování azbestu se již vyjádřil stavební úřad v napadeném rozhodnutí, ve kterém uvedl, že podmínky odstraňování azbestu jsou uvedené v části rozhodnutí II, písm. b) v podmínkách dotčených orgánů, a zároveň jsou součástí projektové dokumentace. Azbest bude odstraňován za monitoringu hygienické stanice, která vydá souhlas s odstraněním azbestu na základě detailního technologického postupu, který musí vypracovat generální dodavatel stavby. Ekologickou likvidaci azbestu bude provádět oprávněná firma dle schválených technologických postupů, v souladu s podmínkami a stanovisky hygienické stanice.
15. Žalovaný se podáním ze dne 17. 10. 2024 vyjádřil k doplnění žaloby. Doplnění žaloby je dle žalovaného v rozporu s § 71 odst. 2 s. ř. s., neboť rozšiřuje žalobu o další žalobní body po lhůtě pro podání žaloby. Rozšíření žalobních tvrzení o 9 stran textu vyhledávajících další možné důvody nezákonnosti rozhodnutí je tak v rozporu se zákonem.
16. Tvrzená pochybení jsou v přímém rozporu se základními principy zakotvení pravomocí orgánů státní správy, konkrétně s čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a s § 2 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném a účinném znění (dále jen „*správní řád*“). Žalobcem navrhované rozličné povinnosti, jejichž plnění měl stavební úřad požadovat po stavebníkovi, nemají oporu v obecně závazných předpisech, a tak stavební úřad neměl povinnost a ani nesměl takové podklady požadovat.
17. Žalobce k vyjádření žalovaného nepodal repliku.

IV. Vyjádření osoby zúčastněné na řízení

18. Osoba zúčastněná na řízení (dále jen „*stavebník*“) ve vyjádření ze dne 26. 8. 2024 uvedla, že stavební zákon předvídá, že podmínky obsažené v závazných stanoviscích budou následně kontrolovány ze strany dotčených orgánů, které je vydaly, a to až po vydání stavebního či Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

společného povolení. Je logické, že stavebník např. nebude mít v průběhu řízení uzavřenou smlouvu s dodavatelem, který zajistí odstraňování stavebních materiálů a řádný technologický postup demontáže. Nelze očekávat, že ještě před získáním povolení bude mít stavebník uzavřeny všechny potřebné dodavatelské smlouvy. Stavebníkovi není zřejmé, jak by v řízení měl stavebnímu úřadu prokázat, že bude vytvořeno kontrolované pásmo, budou používány enkapsulační prostředky a tento odpad bude přepravován v utěsněných obalech, dodržení § 41 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, v platném a účinném znění (dále jen „zákon o ochraně veřejného zdraví“), a dodržení minimálních opatření k ochraně zdraví zaměstnanců. Jedná se o okolnosti samotného provádění záměru, které ze své povahy mohou být kontrolovány až při provádění stavebních prací. Ustanovení § 41 odst. 3 zákona o ochraně veřejného zdraví ukládá zaměstnavateli (stavebnímu podnikateli) „opatření k předcházení a omezení rizik souvisejících s expozicí azbestu předem projednat s příslušným orgánem ochrany veřejného zdraví“ a touto předběžnou kontrolou je zajišťováno následné řádné provádění prací, při kterých mohou osoby být vystaveny azbestu. Splnění podmínek dle odkazovaného § 21 nařízení, který navazuje na § 41 zákona o ochraně veřejného zdraví lze ověřit pouze při samotném provádění záměru, nikoli již v průběhu společného řízení, jehož výsledkem je povolení. V průběhu společného řízení byla ostatně též ze strany jednoho z účastníků řízení, společnosti VIG FUND, a.s., vnesena námitka týkající se absence detailního postupu při odstraňování azbestu. S tou se stavební úřad vypořádal v rámci odůvodnění svého rozhodnutí v písmeni I. na straně 28.

19. Stavebník dále uvedl, že závazného stanoviska Odboru ochrany prostředí Magistrátu hl. m. Prahy vyplývá, že technologický postup nemá být předložen stavebníkem, nýbrž až jím vybraným dodavatelem před zahájením příslušných prací. K tomu však dochází až po získání společného povolení. Stavebník nemá povinnost uzavřít smlouvy s dodavateli již v průběhu řízení a předkládat je ke kontrole. Stavebník je proto přesvědčen, že stavební úřad postupoval plně v souladu s právními předpisy a žaloba je nedůvodná, neboť stojí na nesprávném výkladu stavebního zákona.
20. Závěrem stavebník vyjádřil pochybnosti o tom, s jakým cílem žalobce žalobu podal a má za to, že jde o šikanózní uplatnění práva.
21. Osoba zúčastněná na řízení se podáním ze dne 16. 10. 2024 vyjádřila k doplnění žaloby. K námitce přítomnosti azbestu na stavbě stavebník uvedl, že žalobce neozřejmuje o jakou konkrétní právní normu opírá svůj názor, o jaké dotčené orgány by se mělo jednat, ani jak skutečnost, že stavební úřad nepostupoval podle představ žalobce, zakládá nezákonnost povolení. Není ani zřejmé, jaký další nezávislý subjekt by měl dokumentaci následně posuzovat.
22. K tvrzené absenci legislativy stavebník uvedl, že nemůže jít k tíži stavebníka ani nemůže být suplována činností stavebního úřadu, který po stavebníkovi nemůže a nemohl požadovat splnění podmínek, které zákon nepředpokládá. Takovým postupem by řízení bylo zatíženo vadou. Stavebník dále nerozumí, jak rozsah pravomocí hygienické stanice souvisí s údajnou nezákonností povolení. K pochybnostem ohledně inspekčního orgánu stavebník uvedl, že zapojení takového orgánu nevyplývá z právních předpisů, a je tak čistě dobrovolným závazkem stavebníka. Dále není zřejmé, kdo by dle žalobce měl platit za služby inspekčního orgánu. Zároveň stavebník nerozumí tomu, na základě jakého zákonného ustanovení by měla veřejnost mít právo závazně se vyjadřovat k takovým otázkám v rámci stavebního řízení. Ani použití slovního spojení „renomovaná firma“ nelze přičítat stavebníkovi.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

Poukázala znovu na to, že ze zákona o ochraně veřejného zdraví i z nařízení vyplývají povinnosti pro nakládání s azbestem a tyto povinnosti stavebník samozřejmě plní a plnit bude. K jejich kontrole a vynucování (včetně prostřednictvím ukládání pokut) je přitom oprávněna právě hygienická stanice.

23. Technologický postup nemá být předložen samotným stavebníkem, nýbrž až jím vybraným dodavatelem před zahájením odstraňování azbestu. Tento výběr Stavebník provádí až po získání samotného stavebního/společného povolení (což uznává i sám žalobce v bodě 34 doplnění). To vyplývá i ze samotného závazného stanoviska Odboru ochrany prostředí Magistrátu hl. m. Prahy
24. K odkazu na evropské právo stavebník konstatoval, že citovaná směrnice prozatím nebyla transponována do českého právního řádu, a pro posouzení zákonnosti povolení tak není relevantní.

V. Jednání

25. Jednání ve věci se uskutečnilo 17. 4. 2025.
26. Žalobce uvedl, že je občanským spolkem, sdružuje občany žijící na Praze 1 a ti mají zájem na tom, aby životní prostředí v místě bydliště bylo dobré a nebyly ohroženy jejich zájmy, zdraví, životy. Dozvěděli se, že součástí rekonstrukce obchodního domu Kotva bude odstranění 300 tun azbestu jednak ve vnitřních prostorech, jednak na obvodovém plášti. Poukázal především na stanovisko orgánu odpadového hospodářství, které vychází i z ustanovení § 85 zákona o odpadech, které ukládá každému, kdo zpracovává odpad obsahující azbest, aby při nakládání s odpadem obsahujícím azbest nebyla z odpadu do ovzduší uvolňována azbestová vlákna nebo azbestový prach a aby nedošlo k rozlití kapalin obsahujících azbestová vlákna. Stanovisko je však podle žalobce nedostatečné. Stavební úřad posuzuje, zda je stavební záměr v souladu s požadavky podle § 94o písm. c) stavebního zákona zvláštních právních předpisů a se závaznými stanovisky, popřípadě s rozhodnutími dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů nebo tohoto zákona, popřípadě s výsledkem řešení rozporů. Žalobce setrval na tom, že by stavební úřad zavázal stavebníka k výběru renomované osoby, k dodržení technologických postupů, ze spisu nevyplývá, jaké postupy a osoby to budou a kdo by zkontroloval, že tyto postupy budou v pořádku. Povinnost oznámit odstraňovací práce hygienické stanici je podle žalobce nedostatečné, zákon klade pouze obecná kritéria, slouží k ochraně zaměstnanců a nikoliv veřejnosti. Stavební úřad měl lépe stanoviska provést, vyžádat si technologické postupy a rozhodnout. Kontrolu technologického postupu pak má provádět případně orgán, který vydal stanovisko, nikoliv hygienická stanice. Žalobce poukázal na to, že inspekční orgán je akreditovaný Českým institutem pro akreditaci. Žalobce u tohoto institutu zjišťoval, zda v důsledku akreditace jsou vlastní postupy inspekčního orgánu správné atp., zjišťoval i to, jaké jsou standardizované a nestandardizované postupy a z čeho to vyplývá. Institut doposud odpověděl, že posuzuje splnění předpokladů podle normy, ale samotnou odbornost neposuzuje. Ve stavebnictví je pak podle žalobce běžné, že se připraví nejprve projekt prací a ten se následně realizuje, nic tedy nebrání, aby odborný technologický postup byl předložen již ve společném řízení. Stavební úřad neměl mechanicky převzít závěry dotčených orgánů do rozhodnutí, aniž by ověřil jejich splnění. Měl chránit zájmy občanů Prahy 1, aby nedošlo k ohrožení jejich zdraví. Není zaručeno, že inspekční orgán je odborně zdatný, nevyplývá to z žádného předpisu. Z rozhodnutí ani nevyplývá, že mají být práce provedeny pod dohledem inspekčního orgánu.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

27. Žalovaný setrval na svém procesní postoji, poukázal na obsah žalovaného rozhodnutí, které převzalo podmínky ze závazných stanovisek. K aktivní legitimaci žalobce pak poukázal na disentanční stanoviska připojená k nálezů Ústavního soudu ze dne 26. 1. 2021, sp. zn. Pl. ÚS 22/17.
28. Stavebník (osoba zúčastněná na řízení 1) setrval na názoru, že stavební úřad vzal v potaz všechny požadavky, které se týkají odstraňování azbestu. Požadavky žalobce ve fázi společného řízení jdou nad rámec zákona. Nedává to smysl ani z logiky povoloovacího řízení a realizace stavby. Technologický postup vypracovává dodavatel stavby a ten není vybrán v průběhu společného (stavebního) řízení, kdy navíc ani není jisté, že stavební povolení bude uděleno. Poukázal na roli hygienické stanice při kontrolování stanovených podmínek. Odstraňování azbestu již začalo v únoru 2025, s předstihem 30 dní bylo oznámeno hygienické stanici, která vydala souhlasné stanovisko právě s ohlášením konkrétních prací. Pro každou fázi práce byl stanoven postup a byl odsouhlasen hygienickou stanicí. Stavebník postupuje dle stanovených podmínek. Nad rámec legislativních požadavků stavebník proaktivně obstaral nezávislý inspekční orgán, který provádí rovněž kontrolu provádění prací včetně přítomnosti na stavbě. Rovněž shrnul technologický postup při provádění prací od odstranění v záměru, zabezpečení a odvoz na skládku nebezpečného odpadu. Postupy pro akreditaci jsou pro toto řízení nerelevantní. Povaha inspekčního orgánu nemůže způsobit nezákonnost napadeného rozhodnutí. Nedostatky právní úpravy pro odstraňování azbestu rovněž nejsou předmětem nynějšího řízení.
29. Soud na jednání provedl důkaz výpisem ze spolkového rejstříku žalobce, zakládací listinou Českého institutu pro akreditaci, o.p.s. v úplném znění ze dne 29. 8. 2024, výpisem z databáze akreditovaných subjektů, přílohou akreditace č. 247/2022, žádostí žalobce ze dne 17. 2. 2025 vůči Českému institutu pro akreditaci, o. p. s. o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím a odpověď Českého institutu pro akreditaci ze dne 5. 3. 2025.
30. Soud na jednání neprovedl důkaz rozhodnutím žalovaného ze dne 30. 5. 2024, sp. zn. S UMCP1/036872/2024/VÝS-Hm-1/656 a vyjádření žalobce ze dne 18. 3. 2024. Jedná se o součást správního spisu, jímž se dokazování neprovádí (rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS z 29. 1. 2009).
31. Soud rovněž neprovedl důkaz, materiálem SZU – Azbest v pracovním prostředí, Materiálem EK – Azbest- Bezpečnost a ochrana zdraví, odborným článkem v časopise Stavebnictví, číslo 10/16, jelikož jde o nadbytečné důkazy pro věc. Mezi stranami sporu o povaze azbestu a jeho negativních účincích na životní prostředí a lidské zdraví. Článek v odborném časopise obecně pojednává o úloze inspekčních orgánů ve stavebnictví a nijak konkrétně, natož zásadně nepřispívá k předmětu nynější věci. Soud neprovedl důkazy navrhované stavebníkem - statut Komise pro územní rozvoj Rady městské části Praha 1 a veřejný prostor a zápisy z jednání této komise dne 19. 1., 23. 5., 11. 7. 2023 a 9. 1. 2024. Tyto podklady jsou pro předmět věci nadbytečné, neboť nijak nepřispívají k předmětu věci, jímž je to, zda stavební úřad dostatečně vyhodnotil rizika asanace azbestu při provádění záměru

VI. Posouzení věci Městským soudem v Praze

Podmínky řízení

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

32. Žalovaný v první řadě namítl, že žaloba by měla být odmítnuta pro nevyčerpání řádných opravných prostředků podle § 68 písm. a) s. ř. s.
33. Nejvyšší správní soud v této souvislosti v rozsudku ze dne 21. 3. 2024, čj. 9 As 279/2023-45, shrnul, že zákonodárce se rozhodl zákonem č. 225/2017 Sb., který novelizoval § 70 odst. 3 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, vyloučit spolky ze správních řízení, přičemž tato úprava obstála i před Ústavním soudem (nález ze dne 26. 1. 2021, sp. zn. Pl. ÚS 22/17, č. 124/2021 Sb.). Ústavní soud však současně potvrdil, že pokud se spolky cítí být na svých právech zkráceny, mohou žalovat dle § 65 odst. 1 s. ř. s. (bod 84 uvedeného nálezu). Je nepochybné, že tak tomu bude, pokud jsou dotčena práva jejich členů, což bude typicky při místní zakotvenosti spolku, přičemž vliv může mít i širší dopadů záměru či význam chráněných hodnot.
34. V důsledku zákonné změny provedené zákonem č. 225/2017 Sb. ekologickým spolkům nenáleží účast v řízení podle stavebního zákona na základě zmocnění v zákoně o ochraně přírody a krajiny. Nicméně ekologické spolky mohou správní rozhodnutí následně napadnout žalobou u správního soudu, a to podle § 65 odst. 1 s. ř. s., tedy bez povinnosti být předtím účastníkem správního řízení. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v bodě 16 rozsudku ze dne 31. 1. 2019, čj. 2 As 250/2018-68, spolek je oprávněn svou aktivní legitimaci odvozovat z § 65 odst. 1 s. ř. s., pokud tvrdí, že mu náleží subjektivní práva, která jsou daným zásahem dotčena. Nemusí jít pouze o vlastnické právo nebo jiná věcná práva člena spolku, připouští se i dotčení práva členů spolku na příznivé životní prostředí (aniž by bylo odvozováno z existujícího věcného práva v regulovaném území), jestliže má tvrzený zásah důsledky pro dosahování cílů, na něž se spolek zaměřuje (rozsudek čj. 3 As 126/2016-38). Nemusí se tedy vždy jednat pouze o spolky „ekologické“, ale lze si představit i jiné, které mohou být konkrétním záměrem dotčeny, například spolky zahrádkářské apod. (k tomu srov. nálezy sp. zn. I. ÚS 59/14 nebo např. rozsudek NSS ze dne 18. 12. 2015, čj. 2 As 49/2013-109). V rozsudku ze dne 5. 10. 2017, čj. 7 As 303/2016-42, Nejvyšší správní soud uvedl, že *„taková ochrana může spočívat i v hájení jiných zájmů, je-li jejich spojitost se zájmy ochrany přírody a krajiny chráněnými zákonem o ochraně přírody a krajiny zjevná“*.
35. Z uvedeného plyne, že při posuzování aktivní žalobní legitimace spolku je třeba zabývat se zejména možnou dotčeností členů spolku napadeným rozhodnutím, povahou spolku a jeho posláním.
36. Žalobce má právní povahu zapsaného spolku se sídlem v městské části Praha 1. Ze spolkového rejstříku vyplývá, že sdružuje občany, jeho účelem je *„aktivně se podílet na rozvoji městské části Praha 1. Ochrana kulturního i přírodního dědictví Praha 1. Prevence nevhodných zásahů do urbanistické podoby Prahy 1. Prevence proti skanzenizaci Prahy 1. Hájení zájmů rezidentů Prahy 1 v oblasti kvality života v této městské části. Ochrana životního prostředí a veřejného zdraví.“* Jedním z vyjmenovaných hlavních cílů působení žalobce je tedy i ochrana životního prostředí (srov. § 70 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny).
37. Záměr se přitom nachází v území, na němž žalobce působí. Žalobce pak spatřuje zkrácení svých práv tím, že stavba, při níž má mj. dojít k sanaci azbestu, zasahuje právě do jím hájených zájmů – ochrany životního prostředí a veřejného zdraví. Tím jsou podle názoru soudu dány podmínky pro posouzení, zda ke zkrácení práv žalobce správním rozhodnutím skutečně došlo a rovněž meze přípustných žalobních námitek (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 30. 5. 2014, sp. zn. I. ÚS 59/14, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 6. 2015, č. j. 1 As 13/2015–295 a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2016, č.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

j. 1 As 182/2016–28, nebo ze dne 28. 2. 2020, č. j. 6 As 104/2019–70, č. 4038/2020 Sb. NSS, ze dne 10. 7. 2024, č. j. 7 As 211/2023 – 32 nebo ze dne 27. 6. 2024, č. j. 7 As 212/2023 - 32).

38. Ze správního spisu vyplývá, že stavebník (osoba zúčastněná na řízení č. 1) podal žádost o společné povolení záměru dne 19. 1. 2024; toho dne tedy řízení o žádosti bylo zahájeno dle § 44 odst. 1 správního řádu. Spolek byl tedy podle § 70 odst. 3 zákona o ochraně přírody a krajiny oprávněn účastnit se řízení podle tohoto zákona nebo řízení podle jiného právního předpisu, jen pokud se v něm rozhoduje na základě jednotného environmetálního stanoviska vydávaného namísto povolení kácení dřevin podle § 8 odst. 1 nebo výjimky ze zákazů u památných stromů a zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů podle § 56 odst. 1, pokud oznámí svou účast písemně do osmi dnů ode dne, kdy mu bylo příslušným správním orgánem zahájení řízení oznámeno; v tomto případě má postavení účastníka řízení. Tak tomu v případě společného záměru v projednávané věci nebylo. Žalobce tedy nemohl být účastníkem správního řízení, v tom případě by mu ani nepříslušelo podat odvolání proti společnému povolení.
39. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 18. 4. 2014, čj. 4 As 157/2013-33, vyložil, že soudní ochrana v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu není podmiňována podáním (opravného) prostředku mimořádného, nepřipustného nebo nenárokového. Jestliže zákon stanoví podmínku vyčerpání řádného opravného prostředku přípustného podle zvláštního předpisu (zde správní řád z roku 2004), pak se tím míní ve správním řízení odvolání v případech, kdy zákon podání odvolání nevylučuje, a to pouze ve vztahu k osobám, kterým zákon podání odvolání umožňuje, tj. k účastníkům správního řízení. V obecné rovině je tedy myslitelné, že napadené rozhodnutí zasahuje do právní sféry stěžovatelů (případně některých z nich), ačkoli nebyli účastníky řízení před správním orgánem. Za takové situace nelze jejich oprávnění k podání žaloby podmiňovat podáním odvolání proti napadenému rozhodnutí žalovaného, k němuž byli zjevně neoprávněni a které by jako nepřipustné muselo být zamítnuto. V takovém případě může být naopak výjimečně projednatelná i žaloba proti pravomocnému rozhodnutí správního orgánu I. stupně.
40. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí nabylo právní moci dne 5. 7. 2024, a že žádný z účastníků proti němu ani nepodal odvolání. Rozhodnutí bylo mj. doručováno účastníkům podle § 94k písm. e) stavebního zákona a dle § 27 odst. 3 správního řádu úřední deskou. Žalobci mezi těmito účastníky zahrnut nebyl a nebyl zahrnut ani mezi účastníky, kterým se rozhodnutí doručuje individuálně dle § 94k písm. a) – d) stavebního zákona. Dle potvrzení o vyvěšení rozhodnutí na úřední desce (včetně způsobu umožňujícího dálkový přístup) bylo žalované rozhodnutí vyvěšeno ve dnech 4. 6 – 19. 6. 2024, podle § 25 odst. 2 správního řádu tak bylo rozhodnutí tímto způsobem doručeno 19. 6. 2024. Právě z okamžiku doručení napadeného rozhodnutí veřejnou vyhláškou žalobce odvozuje okamžik doručení (oznámení) žalovaného rozhodnutí. Jiný okamžik, kdy se žalobce seznámil s obsahem napadeného rozhodnutí, ze správního spisu přitom nevyplývá a netvrdí jej ani žalovaný či osoby zúčastněné na řízení.
41. Podle § 306 odst. 1 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon (dále též „*nový stavební zákon*“) platí, že žalobu proti rozhodnutí stavebního úřadu, s výjimkou rozhodnutí o přestupku, lze podat do 1 měsíce poté, kdy bylo rozhodnutí žalobci oznámeno. Podle § 331 stavebního zákona soudní řízení zahájena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle dosavadních právních předpisů.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

42. Žalobce podal žalobu k městskému soudu 18. 7. 2024, čili včas za necelý 1 měsíc od doručení žalovaného rozhodnutí. Současně ji podal po nabytí účinnosti stavebního zákona (1. 7. 2024 dle § 334a odst. 3 stavebního zákona), tj. na takto zahájená soudní řízení je třeba již aplikovat zvláštní procesní pravidla dle nového stavebního zákona (srov. §§ 305 -310 nového stavebního zákona).
43. Soud tedy ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, a jedná se o žalobu přípustnou, splňující všechny formální náležitosti na ni kladené.
44. Současně podle § 306 odst. 2 nového stavebního zákona platí, že rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky nebo ji rozšířit o další žalobní body může žalobce jen ve lhůtě 2 měsíců poté, kdy mu bylo rozhodnutí oznámeno. Žalobce žalobu doplnil dne 19. 8. 2024, tj. 2 měsíce od okamžiku doručení žalovaného rozhodnutí, učinil tak včas.
45. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal na základě skutkového i právního stavu v době vydání rozhodnutí správního orgánu a v mezích všech uplatněných žalobních bodů v souladu s § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s., jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti.

Asanace azbestu u záměru

46. Městský soud předesílá, že o závadnosti azbestu pro životní prostředí i pro lidské zdraví, a ani o tom, že je proto potřeba při jeho likvidaci a zpracování postupovat opatrně, aby nedocházelo k uvolňování azbestových vláken do ovzduší, není mezi stranami sporu. Ostatně to vyplývá z charakteristiky azbestu a jeho negativních vlivů na lidské zdraví v části 2 „*Rámcového dokumentu obecných zásad sanace azbestu pro OD Kotva*“ a z mnoha právních předpisů, např. ze žalobcem uvedených směrnic Evropského parlamentu rady 2009/148/ES resp. její novelizace směrnicí 2023/2668/EU, ustanovení § 41 zákona č. 258/2000 Sb., z § 7 zákona č. 309/2006 Sb., o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, § 85 zákona č. 541/2020 Sb., o odpadech. Speciální postup pro odstraňování staveb obsahujících azbest předpokládá i § 247 nového stavebního zákona.
47. O výskytu azbestu v záměru hovoří dokument „*Rámcový dokument obecných zásad sanace azbestu pro OD Kotva*“, přičemž další s tím související podklady projektové dokumentace „*Inspekční zpráva*“, „*Plán BOZP*“ obsahují části, které jsou obsahem i *Rámcového dokumentu*.
48. Z obsahu *Rámcového dokumentu* vyplývá, že ten je svou povahou a zaměřením podkladem pro přípravu realizace komplexní sanace/dekontaminace azbestu obchodního domu KOTVA. Cílem jsou a) předložení obecných pravidel sanace/dekontaminace azbestových materiálů, b) předložení postupu provádění inspekce účinnosti azbestu podle inspekčního postupu IP02 inspektory oprávněného akreditovaného inspekčního orgánu.
49. Dokument (vycházejí z inspekční zprávy č. 120/037/13 a č. 120/034/22) konstatuje, že u záměru byla zjištěna azbestovou zátěž. Jednak byla přímo ověřena vzorkováním na několika místech – azbestové střešní pláště, sendvičový obvodový azbestový plášť, plochá azbestová těsnění v přírubách potrubí. Dále se předpokládají, avšak nebylo to možno ověřit vzorkováním, azbestové materiály ve vzduchotechnice, azbestové obklady stavebních konstrukcí, brzdové destičky v hnacích zařízeních výtahů.
50. Dokument tedy jednoznačně konstatuje přítomnost azbestu u záměru na jeho vnějších plochách, počítá rovněž s přítomností i v interiérech. Nevylučuje přítomnost azbestu také v jiných částech, naopak počítá s jeho dalším výskytem v označených částech záměru s tím, Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

že je třeba počítat s jeho sanací jak ve vnitřních, tak vnějších prostorách záměru. Právě protože se u záměru předpokládá výskyt azbestu, v části 5 je stanovena povinnost provést před zahájením sanace/dekontaminace stavebně-technický průzkum podle inspekčního postupu za účelem zjištění azbestu. Teprve na základě výsledku inspekce zjištění výskytu azbestu lze vypracovat rámcový projekt sanace, který vymezí rozsah a způsob sanačních prací a je následně předložen ve výběrovém řízení potencionálním realizátorům.

51. Dokument obecně dále stanovuje, že sanace/dekontaminace azbestového opláštění a azbestové zátěže v interiérech záměru musí celou dobu probíhat v hermeticky uzavřených kontrolovaných pásmech (vytvořených hliníkovou nebo dřevěnou konstrukcí překrytou dostatečně pevnou, neprodyšnou PP/PE folií nebo stávajících příček a stěn) v rámci zajištění účinné ochrany zdraví a životního prostředí proti úniku azbestových vláken mimo vytvořená kontrolovaná pásma.
52. Sanaci/dekontaminaci střešních azbestových asfaltových polštářů lze provádět v otevřených kontrolovaných pásmech, za předpokladu striktního dodržování technologického postupu proti úniku azbestových vláken mimo vytvořená kontrolovaná pásma. Dokument doporučuje po celou dobu sanace provádění nestranné kontroly podle inspekčního postupu IP02 oprávněným akreditovaným inspekčním orgánem.
53. Dokument v části 7 poté přibližuje konkrétní zásady sanace. Práce mohou probíhat (v závislosti na typu prací) ve vnitřním hermeticky uzavřeném kontrolovaném pásmu nebo ve vnějším otevřeném kontrolovaném pásmu. V obou případech je nutné používat příslušné technologické vybavení včetně ochranných osobních pracovních pomůcek.
54. V této části dokument na několika obrázcích a stranách graficky znázorňuje a vysvětluje fungování hermeticky uzavřeného prostoru kontrolovaného pásma, vstupu do něj v ochranných osobních prostředcích a výstupu z něj prostřednictvím dekontaminačního systému. Vysvětluje, že v dekontaminačním systému a uzavřeném kontrolovaném pásmu musí být zajištěna výměna vzduchu a dostatečná tlaková diferenciace vzduchu, aby nedocházelo k úniku azbestových vláken do okolí – skrze zapojení odsávacích jednotek vybavených HEPA filtry třídy H13/14 na stěny kontrolovaného pásma a dekontaminačního systému. Rámcový dokument stanovuje, že v průběhu sanace jsou veškeré sanované materiály i prostory kontrolovaného pásma penetrovány speciálním enkapsulačním prostředkem, průběžně je ukládán do speciálních obalových prostředků, které budou opatřeny štítkem o azbestovém obsahu, přesun z prostoru bude probíhat dekontaminační propustí. Po odstranění azbestových materiálů je nutné prostor KP vysát účinnými vysavači, které budou opatřeny HEPA filtry H13/14 a vymlžení vysanovaného prostoru pomocí enkapsulačního prostředku, který na sebe naváže zbytková volná vlákna ve vzduchu. Personální ochrana pracovníků je zajištěna maskou, filtry P3, respirátorem, ochranným jednorázovým oblekem s kapucí, pracovní obuví kategorie S3, ochrannými brýlemi, přilbou a rukavicemi.
55. U sanace/dekontaminace v otevřeném vnějším prostoru jsou odděleny prostory sanace výstražnými páskami, očista pracovníků je zajištěna v personálním dekontaminačním systému, únik azbestových vláken je třeba minimalizovat vhodným technologickým postupem. Azbestové materiály jsou napenetrovány enkapsulačním prostředkem, demontovány, ukládány do připravených obalů a vynášeny z prostoru přes materiálovou propust. Po odstranění azbestových materiálů se provádí pečlivé vysátí prostoru vysavači

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

s filtry H13/14, následuje konečná penetrace stávajících konstrukcí enkapsulačním prostředkem.

56. Inspekce účinnosti sanace azbestu „akreditovaný dozor“ dle části 9 dokumentu představuje zejména odborně technickou konzultační činnost při jednání s realizátorem sanačních prací, sledování dodržování sanačních prací stanovených projektem sanace azbestu v průběhu sanačních prací, monitoring měření ve vnitřním a vnějším prostředí, kontrola tlaku vzduchu, hmotnosti vysanovaného azbestového materiálu atp.
57. Z uvedeného vyplývá, že Rámcový dokument obecných zásad sanace azbestu – Obchodní dům KOTVA, č. zakázky 140/034/22 ze dne 22. 7. 2022 nade vší pochybnost předpokládá výskyt azbestu u záměru. Podle názoru soudu dostatečně podrobně, přesvědčivě a komplexně poté stanovuje pravidla a zásady pro sanaci/dekontaminaci azbestu, které musí být dodrženy.
58. V první řadě předpokládána opatření a postupy mají trvat po celou dobu sanace azbestu jak v interiérech, tak na vnějších částech, nejsou tedy omezena jen na provedení sanace v místech již zjištěného výskytu azbestu. Samotnému zahájení sanace/dekontaminace má vždy předcházet inspekční průzkum na zjištění přítomnosti azbestu. Z dokumentu tedy jednoznačně vyplývá, že vždy v každém místě a to i tam, kde doposud nebyl výskyt azbestu potvrzen, bude nejprve zjištěno, zda se zde nachází azbest. Dokument tedy jednoznačně stanovuje zásady, pro které soud nemá důvod pochybovat o tom, že u záměru bude před realizací řádně zjištěn výskyt azbestu v plném rozsahu.
59. Z Rámcového dokumentu poté vyplývá, že v místech, kde bude výskyt azbestu potvrzen, budou pak práce zaměřeny na vyvarování se úniku azbestových vláken do okolí, na likvidaci, na ochranu zdraví při těchto činnostech i po jejich skončení, přičemž tyto podléhají průběžnému monitoringu inspekčního orgánu.
60. Sanace azbestu má být provedena právě dle zásad tohoto podkladu, neboť dle podmínky **II. písm. a), bod 1 společného povolení** platí, že stavba bude provedena podle projektové dokumentace s datem 09/2022, s názvem: „Konverze obchodního domu Kotva“, kterou vypracoval autorizovaný inženýr pro pozemní stavby Ing. A. M., ČKAIT č. X; případné změny nesmí být provedeny bez předchozího povolení stavebního úřadu. Nedílnou součástí projektové dokumentace je poté právě Rámcový dokument, který rovněž stavební úřad opatřil doložkou ověření pod sp. zn. S UMPC1/036872/2024/VÝS-Hm-1/656, č. j. UMPCP1 115452/2024.
61. V návaznosti na uvedené podklady byly současně v **části II. písm. b) společného povolení** stanoveny i konkrétní podmínky pro provedení stavby podle:

a) *závazného stanoviska Hl. m. Praha MHMP Odbor ochrany prostředí, č.j.: MHMP 2202869/2022 ze dne 23. 11. 2022*

Bod 1 podmínky stanovené podle tohoto závazného stanoviska konstatuje, že podle provedeného průzkumu na výskyt azbestu (Inspekční zpráva č. 120/034/22 z 25.7.2022) bylo zjištěno, že se azbest vyskytuje především v azbestocementových deskách v obvodovém plášti, v přírubovém těsnění ocelových tlakových potrubích, v asfaltových páslech střešních plášťů a v deskových izolačních materiálech na opláštění technologie a rozvodů VZT. OCP MHMP upozorňuje, že odstraňování stavebních materiálů s obsahem azbestu musí provádět renomovaná firma, která zajistí řádný technologický

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

postup demontáže, spočívající především v zavedení důsledných opatření proti rozvířování azbestových vláken do okolního prostředí.

- b) *MČ Praha 1 - ÚMČ - Odbor péče o veřejný prostor, Oddělení životního prostředí, č.j.: ÚMČPI/421475/22/OŽP/ŘÍ ze dne 12.10.2022*

Body 3 a 4 podmínky stanovené podle tohoto závazného stanoviska stavebníkovi ukládají, aby při vzniku odpadu s obsahem azbestu vytvořil kontrolovaná pásma, používal enkapsulační prostředky a přepravoval tyto odpady v utěsněných obalech, tzn. aby zvolil takové bezpečnostní technologické postupy demontáže, aby bylo zabráněno úniku azbestových vláken do ovzduší. Upozorňují rovněž na povinnost ohlášení prací s azbestovými odpady Hygienické stanici hl. m. Prahy, která stanoví podmínky, za kterých je možno tyto práce zahájit.

- c) *závazné stanovisko Hygienická stanice hlavního města Prahy, č.i.: HSHMP 63003/2022 ze dne 1.12.2022*

Bod 1 podmínky stanovené podle tohoto závazného stanoviska ukládá stavebníkovi povinnost, aby *vzhledem k tomu, že materiál odstraňovaných stavebních konstrukcí obsahuje azbest (fasáda - azbestocementové desky v neprůhledných panelech konstrukce obvodového pláště, těsnění v přírubách ocelových tlakových potrubí a rozvodech VZT, asfaltové pásy ve skladbách střešních pláštů, deskové izolační materiály v konstrukcích opláštění technologie a rozvodů VZT), pro výkon prací, při nichž jsou nebo mohou být zaměstnanci exponováni azbestu, dodržel ustanovení § 41 zákona č. 258/2000 Sb.*

Rovněž bod 2 podmínky stanovené podle tohoto závazného stanoviska ukládá stavebníkovi povinnost, aby *při odstraňování stavby nebo její části, v níž byl použit azbest nebo materiál obsahující azbest dodržel minimální opatření k ochraně zdraví zaměstnanců § 21 nařízení vlády č. 361/2007 Sb.*

62. Pro práce sanace/dekontaminace azbestu byly tedy ve společném povolení stanoveny a uloženy komplexní podmínky. V prvé řadě tak, že stavebník je povinen dodržet mj. Rámcový dokument, který komplexně zpracovává zásady pro zjištění a likvidaci azbestu ze záměru/viz podmínka II. písm. a), bod 1 společného povolení/. Krom toho byly v části II. písm. b) společného povolení výslovně stanoveny speciálně i
- podmínka, aby byly dodrženy postupy k zabránění úniku azbestových vláken do ovzduší a na ohlášení prací,
 - podmínka, aby práce prováděla společnost dostatečně zkušená s prací s azbestem; touto podmínkou (tj. výběr „renomované firmy“) dotčený orgán zjevně a srozumitelně vyjádřil (z hlediska gramatického i logického) požadavek, aby stavebník pro sanaci vybral společnost, která má s likvidací azbestu zkušenosti, je v tomto oboru zavedená, tj. je v tomto oboru renomovaná,
 - podmínka, aby byla zajištěna ochrana zdraví zaměstnanců při práci s azbestem.
63. Nezávisle na tom, že je stavebník povinen dodržovat zásady dle Rámcového dokumentu, i tyto – byť obecně stanovené - podmínky dle závazných stanovisek dotčených orgánů státní správy, podle názoru soudu ukládají stavebníkovi komplexní povinnosti k eliminaci

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

ohrožení životního prostředí a veřejného zdraví, které by mohlo vyvstat případným únikem azbestových vláken do ovzduší.

64. Žalobce, byť svými námitkami ve své podstatě nesporně nesporuje nesprávnost stanovených podmínek, má za to, že jsou pro fázi společného povolení nedostatečné. Směřuje jimi veskrze k tomu, že již pro fázi společného povolení měl být stanoven (ověřen a schválen) podrobný technologický postup likvidačních prací.
65. S touto námitkou se soud neztotožnil.
66. Podle § 94p odst. 1 stavebního zákona stavební úřad ve společném povolení toliko schvaluje stavební záměr, vymezí pozemky pro jeho realizaci a stanoví podmínky pro umístění a provedení stavby, případně stanoví podmínky pro dělení nebo scelování pozemků, a pokud je to třeba také pro její užívání. V případě souboru staveb se stanoví společné, případně specifické podmínky pro umístění a povolení stavby hlavní a vedlejších staveb v souboru staveb. Podmínkami zabezpečí ochranu veřejných zájmů a stanoví zejména návaznost na jiné podmiňující stavby a zařízení, dodržení obecných požadavků na výstavbu, popřípadě technických norem. Podle potřeby stanoví, které fáze výstavby mu stavebník oznámí za účelem provedení kontrolních prohlídek stavby. Vyžaduje-li to posouzení veřejných zájmů při provádění stavby, při kontrolních prohlídkách stavby nebo při kolaudaci, může uložit zpracování dokumentace pro provádění stavby. U staveb dočasných stanoví lhůtu pro odstranění stavby. Ustanovení § 115 odst. 2 se použije obdobně.
67. Obecně dle § 94l odst. 2 stavebního zákona platí, že k žádosti o vydání společného povolení stavebník připojí

b) závazná stanoviska, popřípadě rozhodnutí dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů nebo tohoto zákona, a jiné doklady vyžadované zvláštními právními předpisy, nevydává-li se koordinované závazné stanovisko podle § 4 odst. 7, nebo nepostupuje-li se podle § 96b odst. 2,

e) dokumentaci pro vydání společného povolení, která obsahuje průvodní zprávu, souhrnnou technickou zprávu, situační výkresy, dokumentaci objektů a technických a technologických zařízení a dokladovou část.
68. Soud připomíná, že dotčené orgány státní správy se v závazných stanoviscích vyjadřují ke specializovaným otázkám, které si z důvodu nedostatku odbornosti nemůže posoudit stavební úřad sám – srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2009, č. j. 4 As 25/2009–163; či ze dne 17. 12. 2008, č. j. 1 As 68/2008–126, č. 1786/2009 Sb. NSS). Podmínky stanovené v závazném stanovisku jsou poté závazné pro výrokovou část rozhodnutí, což vyplývá z § 149 odst. 1 správního řádu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 2. 2025, č. j. 5 As 185/2024 – 34). Podle ustálené judikatury pak není možný věcný přezkum odborných závěrů závazných stanovisek a soudní přezkum závazných stanovisek se omezuje toliko na otázku, zda se správní orgány při jejich vydávání držely v mezích určených zákonem a zda řádně zvažovaly veškerá zákonná hlediska pro vyslovení závazného názoru (viz rozsudky NSS ze dne 12. 2. 2014, č. j. 3 As 81/2013–38, ze dne 14. 3. 2018, č. j. 1 As 386/2017–49, ze dne 26. 5. 2022, č. j. 10 As 316/2021–39, či ze dne 16. 5. 2024, č. j. 9 As 110/2022–101).
69. Obsahové náležitosti žádosti a jejích příloh, včetně rozsahu a obsahu dokumentace pro vydání společného povolení, stanoví prováděcí právní předpis, konkrétně příloha č. 8 vyhlášky č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb (srov. § 1d odst. 1 vyhlášky).

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

70. Podle § 6a odst. 1 vyhlášky platí, že dokumentace nebo projektová dokumentace zpracovaná podle příloh č. 1 až 4 a 6 až 15 k této vyhlášce musí vždy obsahovat části A až D. K dokumentaci nebo projektové dokumentaci se příkládá dokladová část. Podle odst. 2 platí, že části příloh uvedené v odstavci 1 se dále člení na jednotlivé položky s tím, že rozsah jednotlivých částí a položek musí odpovídat druhu a významu stavby, charakteru navrhované změny v území, charakteru navrhované změny vlivu užívání stavby na území, podmínkám v území, umístění stavby, stavebně technickému provedení, účelu využití, vlivu na životní prostředí a době trvání stavby. Položky jednotlivých částí, které stavba neobsahuje, se neuvádějí.
71. Konkrétně tedy podle přílohy 8 vyhlášky dokumentace pro společné povolení obsahuje části:
- A Průvodní zpráva,
 - B Souhrnná technická zpráva,
 - C Situační výkresy,
 - D Dokumentace objektů a technických a technologických zařízení,
 - a dokladovou část.
72. Dokumentace v části B zejména B.1 obecně obsahuje popis území stavby (d) informace o tom, zda a v jakých částech dokumentace jsou zohledněny podmínky závazných stanovisek dotčených orgánů, e) výčet a závěry provedených průzkumů a rozborů - geologický průzkum, hydrogeologický průzkum, stavebně historický průzkum apod.). V části B.2 Celkový popis stavby mj. obsahuje (e) informace o tom, zda a v jakých částech dokumentace jsou zohledněny podmínky závazných stanovisek dotčených orgánů). V části B.2.10 Hygienické požadavky na stavby, požadavky na pracovní a komunální prostředí obsahuje Zásady řešení parametrů stavby - větrání, vytápění, osvětlení, zásobování vodou, odpadů apod., a dále zásady řešení vlivu stavby na okolí - vibrace, hluk, prašnost apod. Dle části B.6 Popis vlivů stavby na životní prostředí a jeho ochrana dokumentace obsahuje hodnocení a) vlivu na životní prostředí - ovzduší, hluk, voda, odpady a půda. V části B.8 Zásady organizace výstavby obsahuje skutečnosti o h) maximální produkovaném množství a druhů odpadů a emisí při výstavbě, jejich likvidace, j) ochrana životního prostředí při výstavbě, k) zásady bezpečnosti a ochrany zdraví při práci na staveništi.
73. Z uvedeného tedy vyplývá, že účelem společného povolení je schválení stavebního záměru, jeho umístění a stanovení podmínek pro provedení stavby; těmito podmínkami má být zabezpečena ochrana veřejných zájmů, dodržení obecných požadavků na výstavbu, popřípadě technických norem. Účelu společného povolení také odpovídá nezbytný rozsah a úroveň podrobnosti dokumentace pro vydání společného povolení. Ta skutečně má obsahovat několik částí, v nichž je třeba zohlednit existenci azbestu a jeho vliv na provádění záměru a obsahovat zohlednění podmínek dle závazných stanovisek - v projednávané věci ze dne 12. 10, 23. 11 a 1. 12. 2022 (zejm. zajištění renomované společnosti pro provedení prací, zajistit nerozptylování azbestových vláken do ovzduší, ochrana zdraví při práci).
74. Tyto potřebné části projektová dokumentace však bezesporu obsahuje. Jak již soud konstatoval, k postupu při sanaci azbestu a postupu při nakládání s ním obsahuje podklady „*Rámcový dokument obecných zásad sanace azbestu pro OD Kotva*“ a dále „*Inspekční zprávu*“ a „*Plán BOZP*“. Z Rámcového dokumentu a ze závazných stanovisek především poté vychází právě část B Souhrnná technická zpráva. Ta v části B.2.1.e obsahuje Informace o zohlednění podmínek závazných stanovisek dotčených orgánů; přičemž v bodech 3.1, 8. a
- Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

10. této části konstatuje, že podmínky závazných stanovisek, které se týkají azbestu, budou splněny právě až při realizaci stavby. O nutnosti postupovat při likvidaci azbestu v souladu s Rámcovým dokumentem hovoří Souhrnná technická zpráva rovněž v částech B.1e.8, B.2.10.6 (Hygienické požadavky na stavby, požadavky na pracovní a komunální prostředí) stejně jako další speciální část projektové dokumentace Technická zpráva zásad organizace výstavby (část D.2.5.1, bod 9.2) Tyto všechny podklady jednotně vycházejí právě ze zásad Rámcového dokumentu, jakožto podrobného technického manuálu k likvidaci azbestu, který bude teprve podkladem pro dodavatele při demontáži a demolici konstrukcí obsahujících azbest.

75. Ze žádné části prováděcího předpisu o dokumentaci staveb nicméně nevyplývá, že by podkladem pro vydání společného povolení mělo být i vypracování detailního postupu pro provedení stanovených podmínek pro sanaci/dekontaminaci azbestu u záměru. Soud je proto toho názoru, že požadavek žalobce na předložení (a schválení) konkrétního postupu pro likvidaci azbestu při realizaci záměru je nadbytečný a nemá oporu v citovaných požadavcích na nezbytnou dokumentaci pro společné povolení.
76. Obsah dokumentace se totiž odlišuje pro různé fáze stavebního řízení resp. realizace záměru. Podle ustanovení § 134 odst. 7 stavebního zákona resp. obdobně dle § 158 odst. 2 ve spojení s § 160 (a násl.) nového stavebního zákona, totiž platí, že na schválenou projektovou dokumentaci pro stavební povolení resp. společné povolení navazuje další - podrobnější - dokumentace k provádění stavby, jež je podkladem pro kontrolní prohlídky.
77. Soud podotýká, že záměr byl pravomocně povolen 5. 7. 2024. Pro případ, že stavebník vypracoval dokumentaci pro provádění stavby ještě před účinností stavebního zákona po tzv. přechodném období od 1. 7. 2024, náležitosti dokumentace k provádění stavby stanoví příloha 13 vyhlášky č. 499/2006 Sb. Podle této přílohy platí, že projektová dokumentace se zpracovává v podrobnostech umožňujících vypracovat soupis stavebních prací, dodávek a služeb s výkazem výměr. Projektová dokumentace obsahuje též technické charakteristiky, popisy a podmínky provádění stavebních prací.
78. Především pak část D.1.1 Architektonicko-stavební řešení obsahuje v písm. a) Technická zpráva skutečnosti k účelu objektu, funkční náplň, kapacitní údaje; architektonické, výtvarné, materiálové a dispoziční řešení, bezbariérové užívání stavby; celkové provozní řešení, technologie výroby; konstrukční a stavebně technické řešení a technické vlastnosti stavby; bezpečnost při užívání stavby, ochrana zdraví a pracovní prostředí; stavební fyzika - tepelná technika, osvětlení, oslunění, akustika - hluk, vibrace - popis řešení, zásady hospodaření energiemi, ochrana stavby před negativními účinky vnějšího prostředí; požadavky na požární ochranu konstrukcí; údaje o požadované jakosti navržených materiálů a o požadované jakosti provedení; popis netradičních technologických postupů a zvláštních požadavků na provádění a jakost navržených konstrukcí; požadavky na vypracování dokumentace zajišťované zhotovitelem stavby - obsah a rozsah výrobní a dílenské dokumentace zhotovitele; stanovení požadovaných kontrol zakrývaných konstrukcí a případných kontrolních měření a zkoušek, pokud jsou požadovány nad rámec povinných - stanovených příslušnými technologickými předpisy a normami; výpis použitých norem.
79. Podle § 329 odst. 3 stavebního zákona platí, že bude-li provádění stavby zahájeno do 30. června 2027, lze jako dokumentaci pro provádění stavby podle tohoto zákona použít dokumentaci pro provádění stavby zpracovanou podle dosavadních právních předpisů. Pokud by však stavebník již zpracoval projektovou dokumentaci pro provádění stavby dle

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

vyhlášky č. 131/2024 Sb., o dokumentaci staveb s účinností od 1. 7. 2024, obdobné požadavky na detailní zpracování prací, opatření a postupů vyplývají z přílohy 8 této vyhlášky - zejména dle části B.7 Popis vlivů stavby na životní prostředí a jeho ochrana (mj. přítomnost azbestu), především pak písm. k) B.10 zásady organizace výstavby ochrana životního prostředí při výstavbě, jenž obsahuje popis přítomnosti nebezpečných látek při výstavbě, popis opatření proti kontaminaci materiálů, stavby a jejího okolí, opatření k minimalizaci dopadů při provádění stavby na životní prostředí včetně opatření proti prašnosti, opatření na snížení hluku ze stavební činnosti, opatření při nakládání s azbestem a ochrana dřevin. Dle písm. n) části D.1.1.1 požadavky na objekt a na stavební konstrukce mají být zpracovány požadavky ochrany životního prostředí, a dle písm. r) změny a úpravy stavby, bourání, dekonstrukce, demontáž: dopady na okolí, preventivní a ochranná opatření při nakládání s azbestem a dalšími nebezpečnými odpady a látkami, odhad využitelných materiálů apod. Obdobný požadavek vyplývá i z části D.1.1. 2 řešení požadavků na stavební konstrukce písm. k) v případě bouracích prací - návrh bourání a zajištění stavby - statické posouzení a posouzení stability, postup prací, případně technické podmínky bourání, opatření při nakládání s azbestem, nebezpečnými odpady a látkami, dekonstrukce, demontáž, selektivní třídění odpadů k dalšímu využití apod.

80. Z uvedeného tedy vyplývá, že detailní provedení stavebních prací, v projednávané věci spojených s odstraňováním azbestu, je nezbytnou záležitostí dokumentace k provádění stavby, která navazuje na společné povolení. Je to i logické vzhledem k tomu, že teprve ve společném povolení stavební úřad stanovil podmínky, které je stavebník povinen zajistit při realizaci stavby. Až v návaznosti na tyto podmínky a v jejich mezích lze vypracovat projektovou dokumentaci k provádění stavby.
81. Soud se proto neztotožnil se žalobcem, že nezbytnou náležitostí dokumentace pro fázi společného povolení bylo vypracování, předložení detailního postupu prací k likvidaci azbestu, včetně monitoringu těchto prací a zásad k výběru společnosti, která práce provede. Takový požadavek je pro tuto fázi realizace záměru zcela nadbytečný, nemá oporu ve stavebním zákoně a ani v jeho prováděcích předpisech.
82. Ani znalost a odsouhlasení podrobných technologických postupů pro likvidaci azbestu samo o sobě nevylučuje, že následně při faktické realizaci přesto dojde k porušení těchto postupů. Kontrolu dodržení podmínek stanovených závaznými stanovisky proto provádějí dotčené orgány. Dotčené orgány jsou následně příslušné ve smyslu § 4 odst. 6 stavebního zákona kontrolovat dodržování podmínek, které ve svých závazných stanoviscích stanovily (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu z 10. 8. 2023, č. j. 9 As 77/2023–157, bod 42); obdobné vyplývá z § 18 odst. 4 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon. Obecně pak provádění stavby kontroluje stavební úřad (srov. § 133 odst. 1 a násl. stavebního zákona, § 227 a § 291 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon). Těmito dozorovými pravomocemi orgánů veřejné správy je tedy stavebník průběžně nucen k tomu, aby při realizaci stavby jednal v mezích stanovených podmínek a zajistil jejich plnění přímo v místě. Uvedené nebrání ani tomu, aby se dotčené osoby případně domáhaly ochrany svých práv i v rovině soukromoprávní prostřednictvím zápuřčí žaloby proti zásahům stavebníka.
83. Městský soud je proto toho názoru, že podmínky, které stavební úřad stanovil ve společném povolení k postupu při likvidaci azbestu, ve spojení s veřejnoprávními formou dozoru i s případnou soukromoprávní odpovědností stavebníka při jejich nedodržení, vytváří dostatečný rámec k ochraně zájmů žalobce na příznivé životní prostředí a ochrany veřejného zdraví při realizaci záměru.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

84. Soud se neztotožnil se žalobcem, že by veřejnost byla zkrácena na svých právech, neboť se k postupu při likvidaci azbestu nemohla dostatečně vyjádřit.
85. Ze správního spisu a z námitek, které vypořádal žalovaný ve společném povolení, vyplývá, že jiní účastníci ve vztahu k sanaci azbestu u záměru namítli (viz bod 18 odůvodnění), že rekonstrukce počítá s odstraněním azbestu z objektu a úpravami, jejichž provedení není možné bez vstupu a využití do přílehlých nemovitostí, které jsou ve vlastnictví třetích osob, včetně nemovitosti na adrese Revoluční 1. Takováto případná součinnost nebyla s vlastníkem Revoluční 1 žádným způsobem diskutována, a tím pádem nemohlo dojít ani k žádné dohodě o případné spolupráci. V bodě body 24 a násl. odůvodnění obdobně namítli, že v dokumentaci chybí detailní popis a postup odstraňování azbestu, který je podle odborné zprávy přítomen v objektu v různých formách, a že stavebník nepředpokládá výměnu fasádního pláště na stěně navazující na budovu Revoluční 1. V takovém případě nedojde k odstranění zátěže azbestem, jak deklaruje zpráva o výskytu azbestu ve fasádním plášti. Z uvedeného vyplývá, že jiní účastníci k podkladům (k částem projektové dokumentace, které se zabývaly existencí a likvidací azbestu v záměru) ve správním řízení mohli uplatnit a také uplatnili námitky.
86. Žalovaný tyto námitky v bodech F a I odůvodnění vypořádal s tím, že všechny emise ze stavební činnosti budou stavebníkem monitorovány a budou nižší, než by odpovídalo zcela nové výstavbě. Většina prací bude probíhat v uzavřené obálce stávající budovy. Podmínky pro provedení stavby jsou uvedeny ve výroku rozhodnutí část II. písm. b. Kontrolu dodržování daných opatření, s ohledem na přítomnost azbestu, jejichž dodržování účastník zpochybňuje, může spolehlivě zajistit Hygienická stanice hl. m. v rámci kontrolních prohlídek stavby nebo případně mimořádnou kontrolou staveniště. Podmínky odstraňování azbestu jsou uvedené v části rozhodnutí II, písm. b) v podmínkách dotčených orgánů Hl. m. Prahy MHMP Odboru ochrany prostředí, MČ Prahy 1 - ÚMČ – Odboru péče o veřejný prostor. Oddělení životního prostředí a Hygienické stanice hl. m. Prahy. Součástí projektové dokumentace je Rámec obecných zásad sanace azbestu ze dne 22.7.2022 a Stanovení přítomnosti anorganických vláken ze dne 25.7.2022. Azbest bude odstraňován za monitoringu hygienické stanice, která vydá souhlas s odstraněním azbestu na základě detailního technologického postupu, který musí vypracovat generální dodavatel stavby. Ekologickou likvidaci azbestu firma, dle schválených technologických postupů, v souladu s podmínkami a stanovisky hygienické stanice. Předložená dokumentace předpokládá výměnu celého pláště nemovitosti stavebníka a ekologické odstranění kompletní azbestové zátěže.
87. Žalovaný při vypořádání námitek tedy příhodně poukázal na to, že v projektové dokumentaci a závazných stanoviscích jsou stanoveny komplexní postupy a podmínky, na jejichž základě bude u záměru dostatečně zajištěná likvidace azbestu. Jak soud výše vyložil, tyto postupy zahrnují přitom nikoliv jen rámcové zásady, ale i poměrně detailní postupy pro likvidaci azbestu ať už v interiérech či ve vnějším prostředí záměru, při deponování a likvidaci odpadu s obsahem azbestu či postup při dekontaminaci prostředí včetně stanovení prostředků ochrany dělníků při provádění prací. Účastníci přitom vůči právě těmto stanoveným postupům a podmínkám nepochybně mohli namítat, že ty jsou nedostatečné, že při práci s azbestem je třeba zohlednit nějaké další specifické podmínky, či navrhnout konkrétní postupy, které Rámcový dokument dle jejich názoru nijak nestanovuje. Účastníci tedy k dokumentaci měli možnost vznést námitky jak proti postupu či rozsahu plánovaných prací, tak proti podmínkám při odstranění azbestu. Dokumentace, která je svým rozsahem

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

jinak zcela dostatečným podkladem pro společné povolení, proto nijak nebránila účastníkům a ani žalobci, aby vůči postupu při odstraňování azbestu uplatnili konkrétní námitky. Žádné takové námitky, které by obsah stanovených postupů nějak sporovaly, však neuplatnili ani účastníci řízení a nečiní to nyní ani žalobce.

88. Žalobce rovněž zpochybnil akreditaci a nezávislost společnosti Foster Bohemia jako inspekčního orgánu, která vytvořila vlastní inspekční postup a je názoru, že dokumenty od této společnosti měl ověřit nezávislý subjekt.
89. Společnost Foster Bohemia s.r.o. je autorem mj. Rámcového dokumentu, jehož odborný obsah soud již výše shledal za dostatečně přesvědčivý. Součástí Rámcového dokumentu je osvědčení Českého institutu pro akreditaci, o.p.s. ze dne 27. 10. 2020, č. 642/2020 a č. 513/2021. Dle těchto osvědčení je společnost akreditována k „*inspekční činnosti orgánu typu A v oblasti výskytu azbestu a jiných nebezpečných vláken a stanovení účinnosti sanace azbestu a jiných nebezpečných vláken ve vnitřním a vnějším prostředí*“ resp. k „*stanovení početní koncentrace a přítomnosti anorganických vláken s důrazem na azbest v prostředí a materiálech včetně vzorkování*“. V rámci soudního řízení soud ověřil, že společnost drží novější osvědčení Českého institutu pro akreditaci, o.p.s. (<https://www.cai.cz/>) podle ČSN EN ISO/IEC 17020:2012 o akreditaci č.: 247/2022 ze dne: 25. 5. 2022 jako inspekční orgán v oboru inspekce „*zjištění výskytu a stanovení azbestu a jiných nebezpečných vláken ve vnitřním a vnějším prostředí a analýza rizik*“ a „*inspekce účinnosti sanace azbestu a jiných nebezpečných vláken ve vnitřním a vnějším prostředí*“. Dle vysvětlivek jde o vlastní inspekční postup zpracovaný touto společností.
90. Uvedené podklady svědčí o tom, že společnost Foster Bohemia získala akreditace od České republiky prostřednictvím Českého institutu pro akreditaci, o. p. s. (obecně prospěšné společnosti, kterou zřídila právě Česká republika prostřednictvím Ministerstva průmyslu a obchodu za účelem mj. udělování akreditací – srov. část „za čtvrté“ a „za páté“ zakládací listiny v úplném znění ze dne 29. 8. 2024). Námitky žalobce spočívají v pochybnostech o odbornosti příp. nezávislosti této společnosti, kterou nelze podle žalobce nezávisle ověřit a to ani u orgánu, který společnosti udělil akreditaci (viz žalobcova žádost o informace ze dne 17. 2. 2025 a odpověď Českého institutu pro akreditaci, o.p.s.)
91. Žalobce přitom netvrdí a ani k důkazu nepředkládá nic konkrétního, čím by zpochybnil odbornost společnosti a jejích inspekčních postupů. Jinými slovy, pokud žalobce na základě své procesní aktivity poukazuje na to, že nelze ověřit odbornost společnosti a jejích postupů, současně neprokazuje, že by to skutečně a nutně znamenalo i to, že společnost nepostupuje odborně. Např. pokud je žalobce názoru, že navržené postupy při likvidaci azbestu jsou nesprávné či nedostatečné, současně k tomu konkrétně netvrdí a ani neprokazuje nic, z čeho by to bylo lze dovozovat. Taktéž pochybnosti o tom, že by společnost neměla být nezávislá na stavebníkovi, žalobce uplatnil veskrze obecně a bez konkrétních skutečností. Žalobce sice navrhuje přezkoumání postupu jiným nezávislým inspekčním orgánem, sám však ani nenaznačuje, jaké parametry by měl takový nezávislý „přezkumný“ inspekční orgán splnit. Z povahy věci by jej totiž k přezkumnému úkolu povolal znovu buďto stavebník či stavební úřad, čímž by i zde znovu vyvstala otázka závislosti inspekčního orgánu na objednateli tohoto úkolu. Samotný ekonomický vztah inspekčního orgánu ke stavebníkovi proto podle názoru soudu ještě nesvědčí o možné zaujatosti inspekčního orgánu ve vztahu k zájmům stavebníka. Soud je proto toho názoru, že žalobce svými námitkami nezávislost a ani akreditaci společnosti věrohodně nezpochybnil, není proto ani důvod, aby podklady od této společnosti měly podléhat přezkoumání od jiného inspekčního orgánu či např. znalce.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

VII. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

92. Městský soud v Praze je toho názoru, že podklady dokumentace ke společnému povolení záměru (a na ně navazující podmínky závazných stanovisek dotčených orgánů) stanovují dostatečně detailní a současně i komplexní zásady pro likvidaci azbestu tak, aby přitom nedošlo k ohrožení životního prostředí a veřejného zdraví. Stavebník je povinen při realizaci záměru tyto podmínky a zásady dodržet a dále postupovat v jejich rámci pod hrozbou veřejnoprávní i soukromoprávní odpovědnosti. Pro tuto následnou fázi je poté stavebník povinen vypracovat detailní projektovou dokumentaci pro provádění staveb, v níž budou zahrnuty pro podmínky záměru uzpůsobené konkrétní technologické postupy a opatření. Soud se současně neztotožnil s námitkami žalobce proti odbornosti a nezávislosti inspekčního orgánu.
93. Na základě shora uvedených skutečností soud žalobu shledal nedůvodnou a jako takovou ji v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
94. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., dle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. S ohledem na to, že žalobce v řízení úspěšný nebyl, nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, kterému by jakožto úspěšnému účastníku řízení náležela náhrada nákladů řízení, soud tuto náhradu nepřiznal, neboť mu nad rámec běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Podle ustálené judikatury se pak správním orgánům náhrada nákladů na zastoupení advokátem nepřiznává s tím, že disponují na svěřeném úseku veřejné správy dostatečnými znalostmi a zkušenostmi, pro něž musí být schopny kvalifikovaně hájit svůj veřejně mocenský akt v soudním řízení správním; náklady na zastoupení advokátem nejsou účelně vynaložené (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2007, čj. 6 As 40/2006-87, publ. pod č. 1260/2007 Sb. NSS).
95. S ohledem na § 60 odst. 5 s. ř. s. soud osobám zúčastněným na řízení právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť jim žádnou povinnost neuložil a neshledal ani žádný důvod zvláštního zřetele hodný, pro který by bylo na místě tyto náklady přiznat.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 17. dubna 2025

JUDr. Jaromír Klepš v.r.

předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.